

Scenariusz zajęć nr 87

Temat: Zazdrość- jak poskromić to uczucie?

Cele operacyjne:

Uczeń:

- czyta z podziałem na role fragment opowiadania inspirowanego rozdziałem książki „Wielka księga uczuć” G. Kasdepke pod tytułem *Zazdrość*,
- wyszukuje w tekście fragmenty świadczące o zazdrości bohaterów opowiadania,
- wyjaśnia, czym jest zazdrość,
- przedstawia ustnie sposoby radzenia sobie z zazdrością,
- odgrywa scenki tematyczne, przedstawiając sposoby poskromienia zazdrości,
- tworzy rodzinę wyrazu: zazdrość,
- układa zdania z 3 wybranymi wyrazami rodziny wyrazu: zazdrość,
- dodaje i odejmuje w zakresie 100,
- mnoży i dzieli w zakresie 100,
- mnoży i dzieli liczby dwucyfrowe przez 2,

Środki dydaktyczne:

- nagranie dźwiękowe opowiadania inspirowanego rozdziałem książki „Wielka księga uczuć” G. Kasdepke pod tytułem *Zazdrość*

Nic nie zapowiadało, że podczas zajęć w grupach wybuchnie awantura. A jednak...

- No to rób sobie sam! - krzyknęła Rozalka, wstając z krzesła.

Jeśli liczyła na to, że Grześ ją zatrzyma, była w dużym błędzie. Grześ wzruszył tylko ramionami i odwrócił się w stronę pajacyka. Naburmuszona Rozalka usiadła na krześle przy kaloryferze. I w tym momencie do sali wróciła pani Miłka.

- Coś nie tak? - zapytała, patrząc na dzieci.

- Eee, nic takiego... - Rezulutny Bodzio machnął ręką.

- Rozalka jest zazdrosna.

- Nieprawda! - wrzasnęła Rozalka.

1

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Po klasie przetoczył się chichot. Pani Miłka spoglądała niewiele rozumiejącym wzrokiem to na Bodzia, to na Rozalkę, a wreszcie na pozostałe dzieci. Siedzący nieopodal Grześ zdawał się na nic nie zwracać uwagi. Tylko pajacyk miał dziwnie niewyraźną minę.

-To prawda? - zapytała go pani Miłka.

Pajacyk nie odpowiedział.

Pani Miłka westchnęła. Coraz częściej dopadały ją wątpliwości, czy zabieranie na zajęcia teatralnego pajacyka było dobrym pomysłem. Miał pomagać jej w rozmowach z dziećmi, a tymczasem - proszę!

- O zazdrości mieliśmy mówić dopiero za miesiąc.

Pani Miłka zajrzała do notatek.

- To niech pani powie to Rozalce! - niespodziewanie wybuchnął Grześ. - Ja już nie mam sił!

Uczniowie ponownie zachichotali. Pani Miłka poprawiła opadającą na czoło grzywkę. Robiła tak zawsze, gdy nie była pewna, jak się zachować. Zosia, Rozalka i inne dziewczynki próbowały ją czasami naśladować, ale chłopaki twierdziły, że nie wyglądają wtedy tak samo ładnie, jak pani Miłka.

Strasznie to je złościło.

- Mam wytłumaczyć, co to jest zazdrość? - zapytała pani Miłka. - Czy to, że dzisiaj nie czas na rozmowę o niej?

- Co to jest zazdrość, to dobrze wiemy! - prychnął rezolutny Bodzio.

- Co? - zawołały chórem Zosia, Rozalka i pozostałe dziewczynki.

Grześ postanowił dać przykład.

- Rozalka jest zazdrosna, że wolę pracować z pajacykiem, a nie z nią! - wypalił.

- Kłamstwo! - krzyknęła Rozalka.

- A może nie?! - zasapał Grześ. - Jest zazdrosna o wszystko: i że się bawię z pajacykiem, i że rozwiązuję z nim zadania, i że...

- To nie o ciebie chodzi! - wrzasnęła Rozalka. - Ty możesz sobie robić, co chcesz i z kim chcesz!

- Nie o mnie?! - Grześ zaśmiał się teatralnie. - To o kogo?!

- O pajacyka - wyznała Rozalka.

Zapadła cisza. Grześ poczuł ukłucie zazdrości.

- Czyli chcesz być w grupie z nim, a nie ze mną?! - zapytał.

Ale pani Miłka nie dała Rozalce dojść do słowa.

- Pajacyk chętnie pobawi się z wami wszystkimi, prawda? - chrząknęła znacząco.

Pajacyk był zarumieniony jak nigdy.

- A czy pani wie - Bodzio poczuł, że musi stanąć po stronie Grzesia - że dziewczyny są zazdrosne o pani grzywkę?

Pani Miłka ostłupiała. Dziewczynki także.

- Tak! - wycedził Bodzio. - Są zazdrosne, bo nam się podoba, jak pani poprawia grzywkę. A jak one poprawiają, to nam się nie podoba. Prawda, chłopaki?

- Prawda - przyznał Grześ i pozostali małoletni panowie. - Nie podoba nam się.

Zakłopotana pani Miłka chciała odruchowo sięgnąć do grzywki. Na szczęście w porę powstrzymało ją ostrzegawcze spojrzenie pajacyka.

- No dobrze - wykrztusiła pani Miłka. - Porozmawiamy o zazdrości, ale nie dzisiaj, tylko jutro, dobrze? Muszę się wcześniej przygotować.

Dziewczynki wzruszyły ramionami.

Chłopcy uznali, że to dobry pomysł.

I już wydawało się, że wszystko wróci do normy, gdy nagle pajacyk poczuł zazdrość - od kilku sekund to pani Miłka była w centrum zainteresowania, a nie on!...

Zazdrość - nieprzyjemne uczucie, że ktoś dla nas ważny (na przykład mama, przyjaciel czy narzeczona) więcej niż nami, interesuje się kimś innym. Zdarza się także zazdrościć cudzych, ponoć ładniejszych, warkoczyków albo bardziej kolorowej czapki. Niektórzy zazdroszczą komuś, żałują, że nie są kimś innym - i zamiast uczniem woleliby być, dajmy na to, policjantem Ale najdziwniejsze jest to, że człowiekowi zazdrosnemu tylko się wydaje, że ma powody do zazdrości - bo cudza czapka najczęściej wcale nie jest ładniejsza niż nasza. Czyli zazdrośnikom nie ma czego zazdrościć!

Rady dla dzieci

Jeżeli czujesz zazdrość o to, że na przykład, tata częściej bawi się z bratem niż z Tobą, natychmiast o tym tacie powiedz - tata zrobi wszystko, aby Cię uspokoić i pewnie nigdy już tego typu zazdrości nie poczujesz.

Jeżeli chciałbyś/abyś mieć tak samo fajne zabawki jak Twój kolega, zapytaj go, czy nie moglibyście czasami pobawić się razem - na pewno okaże się, że kolega i Tobie zazdrości jakichś zabawek, będziesz więc mógł/mogła zaprosić go do siebie.

I najważniejsze - jeżeli poczujesz zazdrość o cokolwiek, spójrz w lustro, uśmiechnij się, nawet na siłę, i krzyknij: "Zazdrość, uciekaj!".

Rady dla rodziców

Porozmawiaj z dziećmi o rodzajach zazdrości. Wspólnie przypomnijcie sobie, kiedy byliście zazdrośni i o co. Spróbujcie wspólnie obśmiać absurdalność niektórych powodów zazdrości - zacznij jednak od obśmiewania siebie!

- tekst opowiadania inspirowanego rozdziałem *Zazdrość* z książki „Wielka księga uczuć” G. Kasdepke dla każdego ucznia,
- kartki, które z jednej strony mają napisaną literę, a z drugiej działanie matematyczne:
 - Z- $23+17$,
 - A- $87-45$,
 - Z- 7×8 ,
 - D- $81:9$,
 - R- 23×2 ,
 - O- $66:2$,
 - Ś- $79+12$,
 - Ć- $43-24$,
- kartki z opisem scenek:
 1. Piotrek właśnie wrócił do domu. Chciał pochwalić się mamie piątką, którą otrzymał z matematyki. Bardzo ciężko na nią pracował. Mama w ogóle nie zwracała na niego uwagi, tylko zajmowała się jego młodszą siostrą Małgosią i

oglądała jej pracę przyniesioną z przedszkola. Piotrek zrobił się bardzo zazdrosny o młodszą siostrę i ...

2. Jacek i Marek przyjaźnili się. Razem grali w piłkę, karty, chodzili na lody. Pewnego dnia do ich bloku wprowadził się Tomek i wszystko się zmieniło. Tomek bardzo często spotykał się z Jackiem. Gdy Marek przychodził do swojego przyjaciela, zazwyczaj nie było go w domu, ponieważ grał w piłkę z Tomkiem. Marek zrobił się bardzo zazdrosny o nowego kolegę...
3. Zosia i Ania były najlepszymi przyjaciółkami. Podobnie się ubierały, czesały, miały wspólne zainteresowania. Pewnego dnia Zosia przyszła do szkoły w nowej fryzurze. Ania nic nie wiedziała o jej planach zmiany fryzury. Dziewczęta cały dzień nie zamieniły ze sobą żadnego słowa, ponieważ koleżanki z klasy nie odstępowały Zosi na krok, oglądając jej włosy. Ania zrobiła się bardzo zazdrosna...
4. Chłopcy z klasy III c grali w piłkę nożną. Rozegrali bardzo trudny mecz. Tomek obronił dużo bramek, nie pozwalając na strzelenie ani jednego gola. Przez całe spotkanie był skoncentrowany na swoim zadaniu. W ostatnich 15 minutach meczu Paweł strzelił 2 gole, zapewniając swojej drużynie zwycięstwo. Zespół zaczął go przytulać i podrzucać w powietrze, uwaga kibiców i kolegów z drużyny była skoncentrowana tylko na nim. Tomek uważał, iż jest to niesprawiedliwe i poczuł się zazdrosny...
5. Mama Marysi jest nauczycielem, a Natalki pracuje w sklepie z ubraniami. Natalka często opowiada koleżankom z klasy, jakie nowe ubranie przyniosła jej mama. Dziewczyny bardzo chętnie słuchały tych opowieści i oglądały nowe bluzki i spódnice. Marysia zrobiła się bardzo zazdrosna, w głębi duszy pragnęła, żeby jej mama też pracowała w sklepie. Podeszła do Natalii i...

- grafika 1

Grafika przedstawia grupę 24 uczniów ustawionych w parach. Na czele grupy stoi pani, która nosi grzywkę.

- animacja 2

Animacja przedstawia akwarium, w którym pływa 5 złotych rybek, 10 srebrnych i 7 czerwonych.

- animacja 1

Animacja przedstawia grupę uczniów, zbierających kamyczki w parku.

Metody i techniki nauczania: ćwiczenia praktyczne, zabawy inscenizacyjne, bajka matematyczna.

Formy:

- indywidualna,
- zespołowa,
- zbiorowa.

Przebieg zajęć:

Etap wstępny

Na tablicy znajdują się kartki, które z jednej strony mają literę, a z drugiej działanie matematyczne. Aby odkryć literę, należy rozwiązać działanie matematyczne. Kartoniki przyklejone są w sposób losowy, po odsłonięciu wszystkich liter uczniowie układają je w odpowiedniej kolejności, tworząc wyraz. Utworzony napis nawiązuje do tematu zajęć.

Etap realizacji

Zadanie 1

Nagranie dźwiękowe. Nauczyciel rozdaje dzieciom fragmenty tekstu *Zazdrość* z książki „Wielka księga uczuć” G. Kasdepke. Następnie odtwarza nagranie dźwiękowe. Uczniowie śledzą wzrokiem treść utworu.

Nauczyciel prosi chętne dzieci o przeczytanie fragmentu tekstu z podziałem na role.

- Mam wytłumaczyć, co to jest zazdrość? - zapytała pani Miłka. - Czy to, że dzisiaj nie czas na rozmowę o niej?

- Co to jest zazdrość, to dobrze wiemy! - prychnął rezolutny Bodzio.

- Co? - zawołały chórem Zosia, Rozalka i pozostałe dziewczynki.

Grześ postanowił dać przykład.

- Rozalka jest zazdrosna, że wolę pracować z pajacykiem, a nie z nią! - wypalił.

- Kłamstwo! - krzyknęła Rozalka.

- A może nie?! - zasapał Grześ. - Jest zazdrosna o wszystko: i że się bawię z pajacykiem, i że rozwiązuję z nim zadania, i że...

- To nie o ciebie chodzi! - wrzasnęła Rozalka. - Ty możesz sobie robić, co chcesz i z kim chcesz!

- Nie o mnie?! - Grześ zaśmiał się teatralnie. - To o kogo?!

- O pajacyka - wyznała Rozalka.

Zapadła cisza. Grześ poczuł ukłucie zazdrości.

- Czyli chcesz być w grupie z nim, a nie ze mną?! - zapytał.

Ale pani Miłka nie dała Rozalce dojść do słowa.

- Pajacyk chętnie pobawi się z wami wszystkimi, prawda? - chrząknęła znacząco.

Pajacyk był zarumieniony jak nigdy.

Zadanie 2

Uczniowie zaznaczają w tekście fragmenty świadczące o zazdrości bohaterów utworu.

Odczytują wybrane fragmenty. Nauczyciel pyta:

- Na podstawie przeczytanego utworu, powiedzcie, czym jest zazdrość?
- Jakie znacie sposoby radzenia sobie z zazdrością?

Zadanie 3

Nauczyciel dzieli klasę na 5 zespołów. Każda grupa otrzymuje kartkę ze scenką do odegrania, na której znajduje się początek inscenizacji; uczniowie układają zakończenie, proponując sposób radzenia sobie z zazdrością. Uczniowie prezentują kolejno scenki. Nauczyciel pyta:

- Kto potrafi podać przykład podobnej sytuacji?
- O co wy jesteście zazdrośni?

- W jaki sposób radzicie sobie z zazdrością?

Zadanie 4

Uczniowie tworzą rodzinę wyrazu „zazdrość”. Chętny uczeń zapisuje wyrazy na tablicy. Następnie uczniowie samodzielnie układają 3 zdania z użyciem wybranych wyrazów i zapisują je w zeszytach.

Zadanie 5

Grafika 1. Nauczyciel zadaje uczniom pytania:

- Co przedstawia grafika?
- Ile jest wszystkich dzieci na grafice?
- Jakie działanie należy zapisać, aby w najszybszy sposób obliczyć, ile jest dzieci?
- Ile par tworzą uczniowie na grafice?
- Jakie działanie należy ułożyć, aby w najszybszy sposób obliczyć, ile jest par?

Animacja 1. Nauczyciel pyta:

- Co robią dzieci?
- W grupie jest 24 uczniów. Ile kamyków zbiorą wspólnie, jeśli każde dziecko zbierze po 2 kamyki?
- Po obejrzeniu animacji i grafiki, ułóżcie do nich zadanie z treścią?

Karta pracy 1

Animacja 2. Nauczyciel pyta:

- Dlaczego dzieci zbierały kamyczki?
- Ile rybek pływa w akwarium?

Zadanie 6

Zabawa ruchowa „Czarownica zazdrośnica”. Jeden uczeń wciela się w rolę czarownicy zazdrośnicy. Jego zadaniem jest gonienie pozostałych dzieci i klepanie ich w plecy. Osoba, która zostanie dotknięta, staje w rozkroku i nie może ruszyć się z miejsca. Uczniowie, którzy

nie zostali złapani, mogą uwolnić kolegę poprzez przejście pod jego nogami. Zmiana czarownicy zazdrośnicy następuje, gdy wszyscy zostaną złapani lub na znak nauczyciela.

Etap końcowy

Każdy uczeń otrzymuje od nauczyciela karteczkę samoprzylepną. Uczniowie mogą napisać na kartce jedną, najważniejszą ich zdaniem umiejętność, którą zdobyli się podczas dzisiejszej lekcji. Następnie przyklejają je do arkusza szarego papieru w taki sposób, aby te same pomysły przyklejone były jeden nad drugim, tworząc słupki. Nauczyciel zadaje pytania:

- Który słupek jest najwyższy?
- Dlaczego?
- Który jest najniższy?
- Dlaczego?

Dodatkowo

Uczeń zdolny: w zadaniu 5 rozwiązuje zadania w karcie pracy 1a.

Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: w zadaniu 5 rozwiązuje zadania w karcie pracy 1b.

